CERCETĂRI PRIN PARANORMAL

Autor **NINA PETRE**

Pagini web

⭐Cazul ELODIA (2007 – 2017)

⭐ROMÂNII ŞI SPIRITELE (2010-2012)

⭐VIAŢĂ, MOARTE, REÎNCARNARE – povestiri adevărate (2000 – 2001)

⭐PSIHOMETRIE – GLASUL GÂNDULUI (2005)

⭐POLTERGEIST (2000)

⭐PARANORMALUL ANORMAL (2000)

⭐AGRESIUNEA PSIHICĂ (1999)

⭐GHIMPELE PARANORMAL (1999)

⭐VRĂJITORIA, O SABIE CU DOUĂ TĂIŞURI (2014, 2011, 2010, 2000)

Lista de articole

< ***sus*** >

Articole

BĂSESCU, ÎNVINGĂTORUL (2012)

Aşadar, după acest referendum, Preşedintele a rămas în funcţie! **Clarvăzătoarea Nina Petre**, a făcut în anul 2006 o **predicţie** într-un **interviu** pentru presă, unde afirma clar despre Traian Băsescu: "**Îi este predestinat să conducă ţara fără să poată fi împiedicat de duşmanii săi. Are forţa mentală de a-i învinge şi de a-şi exercita nestingherit funcţia înaltă care i-a fost încredinţată.**" De la data interviului (7 iunie 2006), Preşedintele a trecut peste 2 referendumuri de demitere (2007, 2012) şi a mai câştigat un scrutin prezidenţial (2009). Realitatea a demonstrat că afirmaţia Ninei Petre a fost absolut corectă, deşi la vremea respectivă a trecut neobservată. Prin urmare, destinul de mare învingător al lui Traian Băsescu este real, confirmându-se în multe dintre situaţiile dificile prin care i-a fost dat să treacă.

28 august 2012

< sus >

DEMONIZARE INTENSIVĂ (2012, 2009)

FESTIVALURI "HORROR"

Judeţul Braşov nu reuşeşte să scape de ruşinea demonizării. Cu toate că anual au loc în Sighişoara serbările medievale care încearcă să ne stimuleze admiraţia pentru pitorescul şi frumuseţea unor obiceiuri de mult apuse, la castelul Bran şi cetatea Râşnov continuă încurajarea grotescului şi a macabrului de cea mai joasă speţă. Motivul: atragerea turiştilor dornici de senzaţii tari, oribile, spaime de neuitat toată viaţa. Nu era suficient că zilele trecute s-au adus la castelul Bran **instrumente de tortură medievală**. Spre dezgustul nostru, al fraierilor de români care înghiţim orice porcărie, vor avea loc şi manifestări "culturale", cum ar fi: Festivalul "Mystery & Thriller" la Râşnov, în luna iunie şi Festivalul "Ars Tenebris", tot la Râşnov, în luna august, care vor promova **artele macabre şi tenebroase** "originale".

Cineva m-a întrebat cum este posibil ca în Braşov – un oraş purificat energetic, prin influenţa binefăcătoare a pădurilor care îl înconjoară – să se petreacă nişte crime atât de oribile, cum a fost cea săvârşită de mama penticostală acuzată de pruncucidere. Acum, ce să vă mai spun? Se pot lupta bietele păduri cu ticăloşia unor oameni scrântiţi la cap?! După cum vedeţi, dacă nu apar destule crime autentice, sunt inventate altele mai grozave, în recentele festivaluri "horror" de la Râşnov. Ce dreptate să mai facă bieţii brazi din Braşov, Bran şi Râşnov? Să-i trăsnească în cap pe demonizaţii care inventează crime de dragul banilor şi al publicităţii? Ştiţi care este reacţia brazilor la atâta păcătoşenie omenească şi poluare atmosferică? Se usucă, săracii de ei! Cei care veţi vizita Braşovul în această vară veţi vedea numeroşi brazi din ce în ce mai ofiliţi, atât în centrul oraşului, cât şi la periferie. Să fie oare un semn că nici bradul nu mai suportă răutatea din jurul său?

Nina Petre,

20 iunie 2012

SPIRITUL LUI DRACULA BÂNTUIE BRAŞOVUL!

Articol scris de Nina Petre pe 5 februarie 2009

DEMENŢII ŞI BIBLIA

Articol scris de Nina Petre pe 6 iunie 2012

< sus >

MOARTEA NU SCUTEŞTE GENIILE
CAZUL MĂLINA OLINESCU (2011)

O concluzie recentă a organelor de cercetare se referă la faptul că Mălina Olinescu ar fi căzut incidental de pe balconul apartamentului său.

Artista Mălina Olinescu şi-a găsit sfârşitul după ce a căzut, pe data de 12 decembrie 2011, de la etajul 6 al blocului în care locuia, situat lângă Gara de Nord. Deşi anchetatorii au presupus iniţial că solista s-ar fi sinucis, de curând legiştii au afirmat că în acest dosar se poate vorbi şi de un accident, adică Mălina ar fi alunecat de la balcon.

http://www.ziarulring.ro/stiri/42434/legistii-raspund-procurorilor-in-cazul-malina-nu-este-exclus-accidentul
http://www.libertatea.ro/detalii/articol/malina-olinescu-geambasu-raport-medical-procurori-397155.html

****

17 decembrie 2011

MĂLINA OLINESCU NU S-A SINUCIS!

Este dureroasă pentru oamenii de bună credinţă şi moartea prematură a Mălinei Olinescu. Versiunile privind cauza decesului încep să se înmulţească, devenind din ce în ce mai atractive pentru amatorii de senzaţii tari. Dacă în cazul Mădălinei Manole şi al cântăreţei de operă Roxana Briban actul sinuciderii a fost evident, la Mălina Olinescu situaţia stă cu totul altfel. Au dreptate doar colegii şi rudele vedetei care, printr-o intuiţie sănătoasă, afirmă cu disperare că fata nu s-ar fi sinucis. Sunt de acord cu ei.

Mi-a scris cineva pe mail că rezultatele cercetărilor mele contrazic afirmaţiile artistei de peste ocean care "face ordine" la telefonul ringului, imediat ce moare câte o cântăreaţă de pe la noi. Între mine şi afacerista aceea sunt multe deosebiri, printre care şi faptul că eu chiar mă ocup de spiritism, nu mă laud ca ea, care pretinde că "discută cu spiritele". Este foarte uşor să stea comod pe un fotoliu din grădina dumisale, să tragă dintr-o ţigară, să privească visătoare fumul care îi iese pe nas şi să se mire ca ţaţa-n târg: "*Rotocoala aia mai mare o fi spiritul Mălinei? Uite cum s-a ascuns în*

copac, de ruşine că Mălina s-a sinucis!" Măi tovarăşi şi pretini, vorba răposatului nea Nicu, ce să ne mai mirăm că toate tutele de pe la noi se dau mari vrăjitoare şi vorbitoare cu morţii?! Avem libertate de expresie? Avem! Atunci hai să râdem unii de alţii, chiar şi de morţi, dacă nu avem altceva mai bun de făcut! Mai ales de când cu internetul, toată lumea îşi bagă mizeria gândurilor în bietele computere!

Zilele trecute, un tinerel bucureştean mi-a scris ceva tare semnificativ pentru cinismul şi obtuzitatea gândirii majorităţii românilor noştri: "*Probabil că dacă i-aţi fi spus lui Michael Jackson ce a fost în ultima viaţă anterioară, probabil că nu ar fi crezut o iotă!*" Vedeţi, asta înseamnă să îţi aduni cultura numai din computer! Nu vezi adevărul nici până la un metru distanţă în jurul tău! Am descoperit, prin cercetările mele, că, înainte de a se întrupa în Michael Jackson, spiritul său a mai avut o încarnare celebră, dar de o cu totul altă factură: filosoful şi eruditul indian Sri Aurobindo. Naivii se uită la pozele celor doi şi se minunează că nu prea seamănă unul cu celălalt. Cui îi pasă de spiritul lor comun, de zestrea spirituală moştenită de Michael Jackson, de nobleţea gândirii sale, care l-au îndemnat să conducă zeci de asociaţii umanitare sau să îşi exprime în mod public revolta împotriva nedreptăţilor sociale din ţara sa şi de pretutindeni?! Cunosc românii noştri cota parte din veniturile lui Michael Jackson destinată ajutorării copiilor săraci ai lumii a treia? Am contactat spiritul megastarului nu numai o dată, din proprie iniţiativă, dar şi la solicitarea presei, suportând ulterior ironiile unor idioţi care nu pricep că a vorbi cu un spirit nu înseamnă a sta la taifas cu un cadavru. Văzând circul făcut pe seama mea din cauza mesajelor preluate de la spiritul lui Michael Jackson, am luat decizia contactării spiritelor marilor dispăruţi la un an după deces, lăsându-le timp suficient să se delimiteze de cea mai recentă încarnare.

Mi-am expus punctul de vedere la scurtă vreme după moartea Mădălinei Manole, protestând împotriva scandalului mediatic făcut de părinţii ei, cu scopul obţinerii unei părţi din averea nefericitei cântăreţe. Am preluat şi un mesaj de la spiritul Mădălinei, la un an după deces. Mi-am făcut datoria de truditor al spiritismului, prin numeroase luări de poziţie şi convorbirea cu spiritul Elodiei. Nici în

cazul recentei plecări din viaţă a gingaşei Mălina Olinescu nu pot să stau deoparte cu laşitate. Este foarte clar că nu lipsa banilor sau a celebrităţii au ucis-o pe Mălina. Nimeni nu a ucis-o faptic, nici măcar propria voinţă. Dar autori morali au existat, bineînţeles. Scriam mai sus despre neciopliţii împătimiţi ai internetului, care nu au altă cultură decât ceea ce primesc zi şi noapte din computer. Un internaut dintre ăştia s-a ţinut de capul Mălinei, profitând de banii şi frumuseţea ei. Oare cum să se simtă un suflet gingaş de artistă, o fată discretă care şi-a păstrat pentru ea viaţa sentimentală, fiind îndrăgostită de un mârlan de Bucureşti, pus pe căpătuială fără a munci?! Păi, dacă i-o fi spus Mălinei în fiecare zi că este prea albă pentru un garoi ca el, cum să n-o arunce în cea mai periculoasă depresie?! Şi părinţii lui ce mai vroiau? O noră ţigancă de teapa lor?! Vedeţi, drama Mălinei se poate explica printr-un simplu vers luat dintr-un cântec popular: "Am iubit pe cine nu m-a meritat".

Despre golanul care a terorizat-o psihic pe Mălina am scris deja. Dar mai am ceva de spus despre burtoşii de la Patriarhie care i-au refuzat victimei slujba creştinească de înmormântare. Bărboşii aceia cu priviri fioroase, care îl slujesc pe zeul masonic BAN, nu pe Dumnezeul cel adevărat, s-au luat după verdictul pripit şi imprudent lansat de anchetatori: "Sinucidere". Puteau să treacă peste orgoliile lor stupide, negustoreşti şi să-i aprobe Mălinei slujba creştinească, aşa cum s-a procedat în cazul Mădălinei Manole şi al Roxanei Briban! Acestor "înalţi prelaţi" ai ortodoxismului românesc, care s-au făcut de cacao cu numeroase ocazii, le-aş adresa doar două întrebări: 1) Toţi cei care cad de pe balcoane se sinucid? 2) Pruncii de 3-4 anişori care zboară de la geamuri se sinucid? Nu aştept niciun răspuns şi nici nu am nevoie. Dar vreau ca poporul meu să înţeleagă că nu toţi bărboşii care spun "Doamne, miluieşte!" sunt nişte preoţi adevăraţi.

În concluzie: Mălina, care ingerase o cantitate prea mare de sedative puternice, a ieşit pe balcon, din cauza senzaţiei de sufocare provocată de tensiunea foarte mare la care ajunsese. Că s-a aplecat prea tare în afară, a fost doar o întâmplare nefericită. Dumnezeu să o odihnească în pace!

NINA PETRE

< sus >

CAZUL MĂDĂLINA MANOLE (2010)

17 iulie 2010

S-A DUS MĂDĂLINA!

Ne mor geniile! Atunci când pleacă prin moarte naturală, toată lumea spune că aşa a vrut Dumnezeu. Dar dacă se sinucid în floarea tinereţii, ca DAN CLAUDIU VORNICELU sau MĂDĂLINA MANOLE, se mai găseşte câte un tâmpit de preot care să afirme că "L-au renegat pe Dumnezeu!" Cum să Îl renege pe Dumnezeu nişte oameni care cântau dumnezeieşte?! Atâtea idioţenii se mai spun în ţara aceasta nenorocită pe seama unor oameni excepţionali care ajung să se revolte împotriva mediului social corupt, inuman, agresiv şi nedrept! Unii protestează pe străzi, alţii prin ziare sau la posturile TV. Pe cei care se lamentează la colţuri de stradă, prin parcuri, pe internet sau la ei în familie nu îi bagă nimeni în seamă. "Să fiţi bucuroşi că vă garantăm libertatea de expresie!", ne spun politicienii. Tot "libertatea de expresie" înseamnă să scrii pe mobil "Vă pupic dulce!", după care să dai pe gât o duşcă de otravă? Da, sinuciderea a devenit în România o formă de protest extremă a celor care îşi sacrifică viaţa pentru a trage semnalul de alarmă în privinţa pericolului reprezentat de corupţia generalizată, care distruge valorile autentice!

Despre sărmana MĂDĂLINA MANOLE s-au spus în ultimele zile tone de cuvinte, de la cele mai realiste până la cele mai aberante. Dar mai presus de orice cuvânt, a existat MĂDĂLINA MANOLE, prezenţa discretă şi diafană pe care nu o vom putea uita niciodată. La fel ca multe alte valori ale muzicii uşoare româneşti, a fost nevoită să lupte şi să muncească din greu pentru a-şi păstra nealterat rangul de bun meseriaş, om de onoare şi familist convins. Nu i-a fost uşor să îşi ducă steagul mai departe în jungla showbizului românesc, unde "muistele" care dau din fund ca băgate în draci sunt promovate intens în mass-media, datorită amanţilor bogaţi ale căror buzunare doldora de bani le deschid fufelor orice uşă. Îmi amintesc vorbele unei mătuşi care venise să ne vadă tocmai de la Chişinău, în urmă cu vreo 50 de ani. Femeia citise interviul unei cântăreţe din Moscova acordat unei reviste basarabene, iar una dintre afirmaţiile aceleia i se lipise de creier: "Româncele nu au voce şi cântă prost, ele ştiu doar să dea din fund pe scenă, ca să le placă bărbaţii!" Au trecut 50 de ani de atunci. S-a schimbat ceva în showbizul românesc? Cu ce

să ne lăudăm: că adevăratele valori muzicale autohtone trăiesc de azi pe mâine, iar tutele pricepute la sex oral cu moşnegi bogaţi ajung cucoane mari şi sfidează pe toată lumea?

Acum, că simţim din plin colţii veninoşi ai crizei economice şi sociale, a început "vânătoarea de bogaţi". Care a îndrăznit să îşi cumpere o casă este "lucrat" de invidioşi până îl termină. Totuşi, cum se face să proprietarii de hoteluri, de vile uriaşe, de elicoptere, avioane, yahturi o duc superb? Să fie mai deştepţi decât puzderia celor care abia au după ce bea apă? Pe cine să mai credem? Pe ipocriţii care ne spun "Rugaţi-vă la Dumnezeu şi veţi primi de toate!" sau pe "oamenii de bine" care ne îndeamnă să răbdăm și să tăcem? Fără îndoială că omenirea s-a întors cu fundul în sus, iar România este un tablou terifiant, reprezentativ pentru tot ceea ce se poate numi corupţie, ipocrizie, exploatarea celor mulţi şi săraci. Grupările mafiote zburdă în voie, şantajând în dreapta şi în stânga, numai bani să iasă! Vă dau un exemplu relevant referitor la ceea ce se întâmplă cu preţurile în pieţele bucureştene. Dacă un om cinstit de la ţară vine cu sacii plini de cartofi pe care vrea să îi vândă cu 1 leu/kg, ca să scape mai uşor de marfă, este luat la rost şi ameninţat cu cuţitul de mafia pieţei, ca nu cumva să ceară mai puţin de 2 lei/kg. La fel se întâmplă cam peste tot în această ţară, chiar şi în domeniul paranormalului. Atâta timp cât Doru, un ghicitor şmecheraş din Arad, cerea 250 lei pentru o "clarviziune" cu durata de o oră, cei care cereau de 5 ori mai puţin erau luaţi peste picior şi acuzaţi de şarlatanie. Acum, când Doru-ghicitoru' se află la puşcărie, unii dintre clienţii lui, mai săraci, bineînţeles, îmi scriu ca să mă întrebe "cât costă o clarviziune?". Păi, oameni buni, clarviziunea este o calitate a creierului uman, nu o marfă de vânzare! Puşcăriaşul Doru v-a luat o grămadă de bani pentru ghicit, nu avea cum să vă dea o "clarviziune"!

Fără îndoială că promovarea imposturii este o mare pasiune a românilor!

****

13 iulie 2010

MESAJ DE LA SPIRITUL MĂDĂLINEI MANOLE

16 septembrie 2010

LĂSAŢI-O ÎN PACE PE MĂDĂLINA!

Au trecut două luni de la dispariţia tragică a neuitatei Mădălina Manole. Aceste luni au venit peste noi ca doi bolovani care ne-au lăsat urme dureroase în suflet. Prea des s-au rostit în presă şi TV cuvinte denigratoare la adresa superbei dispărute! Se ştie peste tot în lume că românii sunt demni de dispreţ din multe puncte de vedere. Acum, ce să mai spun, poporul nostru nu este o excepţie printre numeroşii locuitori ai Terrei. Fără îndoială că nu suntem mai răi decât toată lumea din afara ţării noastre. Avem totuşi apucături care nu ne fac cinste şi ne înveninează viaţa tuturor. Oare de ce românii simt nevoia de a se invidia, de a se bârfi mereu, de a complota unii împotriva altora, de a se întrista la bucuria altora şi de a se bucura de necazurile tuturor? De ce românii îşi urăsc vedetele, adevăraţii creatori, puţinele sclipiri de geniu, pe care nu mai ştiu cum să le distrugă? Cum să propăşească ţara aceasta dacă se nimiceşte orice manifestare de creativitate şi spirit civic?

Pornind de la cazul Mădălinei Manole, putem da numeroase exemple de români care şi-au curmat zilele nemaiputând suporta presiunea duşmăniei şi a neînţelegerii celor din jur. Se tot întreabă lumea de ce s-a sinucis Mădălina. Şi-au dat cu părerea în mass-media zeci de persoane, mai mult sau mai puţin competente în aprecierea gestului extrem al artistei. În prima săptămână ce a urmat tragicului eveniment, am asistat cu stupoare şi revoltă la defilarea unor "guriste" pe la diverse posturi TV, una mai veselă şi mai împopoţonată ca alta, povestind cu gura pana la urechi ce tristă era Mădălina dupa ce s-a măritat a doua oară! S-a scormonit cu neruşinare viaţa cântăreţei, i s-a căutat nod în papură la tot ce făcuse până în clipa fatală. Nişte astroloage tâmpite au strigat sus şi tare că Mădălinei i-a fost scris în stele să moară de tânără. S-au găsit idioate şi cretini care să-i spună, în anii trecuţi, că ar fi fost blestemată, că ar fi avut cununiile legate, că ar fi avut nu ştiu ce în "casa morţii". Câtă răutate şi invidie puteau să colcăie în astfel de persoane ca să-i spună unei artiste de valoare astfel de porcării? Mai mult chiar, un moşneag imbecil care se tot dă "parapsiholog" repetă la nesfârşit, pe la diverse televiziuni, cum că Mădălina era "labilă psihic" şi se credea "blestemată". De câte ori îl văd pe dementul ăla, simt că nu mai suport cuvântul "parapsiholog"!

Acum să vă spun ceva interesant. Auzind vestea morţii

Mădălinei şi privindu-i pozele, am exclamat cu uimire şi groază: "Cineva i-a spălat creierul!" Dacă ar fi să luăm în lucru o astfel de supoziţie, ar însemna să căutăm vinovatul moral care ar fi provocat drama gingaşei Mădălina. Să fi fost doar unul, adică soţul ei, pe care îl tot acuză de "crimă cu premeditare" o babă smintită de peste ocean care ghiceşte în numere şi delirează la telefonul unui ziar bucureştean? Departe de mine să dau vina pe acest om profund îndurerat şi traumatizat psihic de pierderea soţiei sale! Totuşi, au existat persoane care i-au indus Mădălinei idei periculoase, aducătoare de anxietate şi depresie. Dacă femeia a discutat cu ghicitoare, astrologi, ocultişti cu gânduri rele, distructive, nu ne mai mirăm că sensibilitatea ei a reacţionat într-un mod fatal pentru întreaga fiinţă. Aceştia sunt autorii morali ai dramei Mădălinei Manole! În loc să o încurajeze, să îi stimuleze tonusul de viaţă, i-au introdus în minte ideea fatalităţii, a unei vieţi scurte şi a unui destin cu final dramatic. Iar dementa "psiholoagă" de peste ocean le spală creierele părinţilor Mădălinei, visând ca o bestie la arestarea tatălui acestui prunc nevinovat! Ce-o fi vrând muierea aia? În nebunia ei, pofteşte la o parte din averea Mădălinei? Nu-i mai merg afacerile în America? Piei, Satană, din calea noastră, că avem destule probleme şi fără tine!

Acum Mădălina nu mai este. Au rămas creaţiile ei, adevărate opere de mare valoare: muzica şi bietul copilaş, rămas orfan de mamă într-o fragedă pruncie. Haideţi, dragi români, să respectăm amintirea Mădălinei printr-o tăcere plină de respect şi omenie!

< sus >

CAZUL MIHAELA RUNCEANU (2007)

23 feb 2007

MESAJ DE LA SPIRITUL MIHAELEI RUNCEANU

Extras din cartea "*Situaţia paranormalilor în societatea românească. Spiritismul, metodă modernă de investigaţie*". Autor: NINA PETRE

< sus >

OBSESIA MANIPULĂRILOR (2010, 2011)

29 aprilie 2010

Sunt pline librăriile, bibliotecile şi site-urile de pe internet cu

nenumărate cărţi care ne învaţă cum să ne facem interesele manipulând oamenii. Metodele sunt diverse, unele mai tentante decât altele. Oamenii cu mintea slabă chiar cred că pot manipula pe oricine, pentru a-şi rezolva treburile de la distanţă, neauziţi, nevăzuţi şi neştiuţi de nimeni. Majoritatea celor care s-au informat din cărţi au constatat cu stupoare că noua lor "ştiinţă" nu le oferă rezultatele dorite. Ajunşi să fie obsedaţi de manipularea mentală, caută cu disperare persoane iniţiate în parapsihologie de la care să înveţe "marele secret". Am primit, de-a lungul anilor, sute de scrisori ticluite în fel şi chip, ai căror autori se recomandau mari amatori de paranormal, dar printre rânduri se putea percepe intenţia lor de a afla ceva ascuns, care să le rezolve problemele "ca pe brânză", cum se spune în popor. Dacă ar fi avut bani cu grămada, s-ar fi adresat ţigăncilor vrăjitoare, care le-ar fi spus de la început: "Îţi aduc amanta înapoi, o alung pe nevastă-ta, ţi-o trimit pe virgina aia drept în pat, te fac să câştigi la Loto, o omor pe soacră-ta, îl damblagesc pe şeful tău ca să-i iei locul, te fac viril, deştept, bogat etc etc". Toate aceste murdării plătite cu bani grei, bineînţeles. Dar cum prea puţini români sunt bogaţi şi prea mulţi sunt dornici de a învăţa "adevărata ştiinţă a manipulării", dau iama pe site-urile parapsihologilor cu întrebări meşteşugite, insinuante, chiar obraznice. La mine nu au spor astfel de naivi debusolaţi, disperaţi să obţină succese facile şi nemeritate. Dacă ajut oamenii – şi îi ajut într-adevăr! — o fac pentru a-i determina să se autocunoască bine ca fiinţe complexe. Această autocunoaştere este primul pas spre desăvârşirea de sine, situaţie în care individul îşi găseşte cu mare uşurinţă calea spre evoluţia spirituală, profesională, socială. Vedeţi cât este de simplu? Omul ajunge să se descurce mai uşor cu problemele lui prin eforturi personale, fără vrăjitoare, fără cărţi de manipulare sau tertipuri care l-ar fi putut aduce în afara legii.

****

15 noiembrie 2011

Criza aceasta economică mondială, care panichează oamenii de câţiva ani încoace, îşi arată colţii şi în conştiinţele tuturor. Pe bună dreptate, s-a afirmat că este vorba mai mult despre o criză socială, decât economică. În fiecare zi ne dăm seama că aşa este. Secolul 21 ne-a adus multe surprize şi cine ştie prin câte vom mai

trece, fiindcă veştile îngrijorătoare se succed cu o viteză ameţitoare. Nici vorbă să se fi ajuns la sfârşitul lumii, aşa cum ne-au prognozat înţelepţii mai mult sau mai puţin competenţi din toate timpurile. Ne-ar fi fost mai uşor să cadă un meteorit peste noi, să se întunece Soarele şi să fim stâlciţi într-o tranşee imensă. Dar iată că meteoriţii giganţi nu îndrăznesc să atingă Pământul, iar noi, cei mărunţi şi neputincioşi, încă ne mai bucurăm de razele toride ale stelei fierbinţi, trăind de azi pe mâine. Mult lăudata Apocalipsă a întunericului şi a distrugerii totale s-a transformat, prin Voinţa Divină, într-o luptă atroce împotriva minciunii, a comploturilor, a fraudelor, a manipulării conştiinţelor, a distrugerii de vieţi umane. Atât de mult s-a dezvoltat inteligenţa omenească, încât a fost în stare să creeze mijloace peste măsură de sofisticate, destinate aflării adevărului. Am ajuns cu toţii într-o epocă pe care nu ne-am imaginat-o niciodată: **epoca adevărului**. Practic, la ora actuală nu se mai poate ascunde nimic cu certitudinea că descoperirea ar fi imposibilă. Hărnicia sateliţilor, a internetului, a telefoniei fixe şi mobile, a aparatelor de interceptare întrece orice închipuire. La toate acestea se adaugă neobosiţii cercetători care iscodesc cu mintea lor ascuţită cam tot ce poate fi studiat pe lumea aceasta.

Internetul a devenit o cale de transport rapid a majorităţii informaţiilor care se vehiculează în lume. Datorită lui, graniţele minţii umane au fost de mult depășite. De fapt, începând din anul 1990, căderea zidurilor a devenit un fenomen care ne-a obişnuit cu ideea că nimic pe lumea aceasta nu este veşnic. Anul acesta ne simţim copleşiţi de atâtea prăbuşiri: au căzut dictatori ce păreau a fi fraţi cu zeii, s-a distrus pacea multor popoare, a dispărut linişteа cetăţenilor de pretutindeni. Pierderea locurilor de muncă, a locuinţelor, a unor fiinţe dragi, stâlcite în accidente sau calamităţi naturale, i-a obişnuit pe pământeni cu necazurile neaşteptate şi cu nesiguranţa zilei de mâine. Altfel spus, în acest secol **a căzut zidul ignoranţei**, al obtuzităţii în gândire, al supraevaluării fiinţei umane şi a tot ce o înconjoară. Într-o astfel de atmosferă tensionată şi periculoasă, chiar şi cei mai orgolioşi conducători ai lumii au căzut pe gânduri. Unii, ceva mai înţelepţi, au renunţat să se ascundă de ochii muritorilor de rând, pe care îi dispreţuiau cu trufie. Să fie şi aceasta o metodă de manipulare a maselor?! Că nu ne mai mirăm de

nimic în zilele de acum!

Cuvântul **manipulare** a ajuns pe buzele tuturor, datorită internetului şi televiziunilor în cea mai mare măsură. Manipulări se fac peste tot: în politică, în mediul social, în domeniul ştiinţelor, în cel militar etc. Numeroase cărţi descriu tehnici de manipulare, prezentând totodată diverse mijloace de protecţie. La o scară mult mai redusă, putem menţiona practica manipulării conştiinţelor, intens folosită în lumea întunecată a grupărilor de crimă organizată. Nici paranormalii nu scapă de insistenţele numeroşilor infractori care urmăresc **să racoleze specialişti în manipulare psihică**. După ce s-au convins că maşinăriile vândute de diverşi moşnegi ca fiind aducătoare de fericire sau nenorocire sunt nişte făcături caraghioase şi inofensive, bandele de interlopi au dat năvală pe internet. Nemernicii caută cu înfrigurare, zi şi noapte, prin site-urile paranormalilor, ale ezoteriştilor, ale practicanţilor de terapii energetice. Slujitorii lor, foşti angajaţi ai unor servicii secrete, au năvălit pe posturile TV româneşti, afirmând cu o inconştienţă totală: "Telepaţii manipulează conştiinţele oamenilor; reikiştii, radiestezeiştii şi yoghinii se pricep la atacuri psihice!". După fiecare strigăt de luptă din categoria celor de mai sus, adresele de email ale paranormalilor, bioterapeuţilor şi ale ezoteriştilor sunt asaltate de texte ciudate, stupide, pline de minciuni şi, bineînţeles, purtând nume false. Pot să vă dau mii de exemple în această privinţă, fiindcă, de la iniţierea site-ului meu, în anul 2002, am adunat sute de dosare pline cu scrisori primite online.

Un lucru mi se pare cu totul deosebit: începând din anul 1996, când m-am privatizat în domeniul paranormalului, s-au scris numeroase articole despre activitatea mea, publicate în ziare şi reviste româneşti. Datorită lor, am primit prin poştă mii de scrisori şi am ajutat tot atâţia oameni. Niciuna dintre acele scrisori nu a fost injurioasă la adresa mea. Mi-au scris oameni din marile oraşe, dar şi din cele mai izolate localităţi ale ţării. Şi-au expus necazurile în mod civilizat, pe orice fel de hârtii, adeseori scoase din caietele de şcoală ale copiilor. De multe ori mă minunam, citind atâtea dovezi de bun simţ, ce popor civilizat avem! Dar cum nicio minune nu durează prea mult, mi-am deschis site-ul acesta, moment care a declanşat războiul mârlăniilor. La vremea respectivă, nu îmi imaginam că românii

noştri, tineri şi bătrâni, vor fi vreodată în stare să se dezlănţuie ca fiarele, jignind în dreapta şi în stânga nişte oameni care muncesc cinstit, fără să şantajeze pe nimeni, fără să bage mâna în buzunarele clienţilor sau să devalizeze conturile bancare. Ameninţări de genul: "O să vă bată Dumnezeu că vă ocupaţi de spirite!", "Biblia interzice spiritismul!", "Dacă nu îmi trimiţi 100 de dolari, te pârăsc la tabloide!", au intrat în arhiva tâmpeniilor anuale, pe care le revăd uneori şi mă fac să zâmbesc. Mai rău decât atât, după ce am clarificat unele cazuri de dispariţii neelucidate de către autorităţi nici până în ziua de astăzi, atacurile mafioţilor au devenit din ce în ce mai violente. Mi se trimit pozele unor indivizi, cu sau fără datele personale, cerându-mi-se să spun ce ştiu despre ele, chipurile pentru a-i dovedi nu-ştiu-cui că sunt competentă. Piraţii amatori de informaţii secrete se recomandă cu porecle caraghioase, care bat la ochi şi nu au răbdare să aştepte răspunsul nici măcar o săptămână. Dacă nu li se răspunde imediat, trec la injurii. Aşa se procedează cu paranormalii, cu practicanţii astrologiei, ai numerologiei, ba chiar cu ghicitoarele în cărţi. Astfel de practici agresive sunt folosite şi peste hotare, nu numai în ţara noastră. Am convingerea că oamenii cu conştiinţa curată şi educaţie frumoasă nu devin agasanţi dacă li se refuză acordarea unor informaţii online. Dar **infractorii, neamurile proaste, degeneraţii prin toxicomanie au ieşiri violente atunci când întâmpină câte un refuz ferm**.

Un alt aspect al comportamentului persoanelor josnice menţionate mai sus, dar şi al altora, prea puţin inteligente, îl reprezintă nostalgia "făcăturilor", adică setea de manipulare psihică. Dacă nu au bani suficienţi pentru a se adresa unor vrăjitoare care le promit marea cu sarea, năvălesc pe internet, în speranţa că vor obţine ceea ce doresc în mod gratuit sau cu bani puţini, adică la second-hand. Amatorii de manipulare second-hand pe internet au şi ei visurile lor, cum ar fi: – bărbatul însurat să îşi părăsească amanta; – amanta să se mărite cu amantul ei; – domnişoara să se mărite cu bărbatul alteia; – soacra să îşi vadă nora moartă sau divorţată de fiul ei; – să li se spună care numere sunt câştigătoare la Loto sau unde sunt banii ascunşi de anumite persoane... Astfel de dorinţe dovedesc neputinţa unora de a-şi lua viaţa şi destinul în propriile mâini.

Este adevărat că oamenii au nevoie să comunice unii cu alţii,

să se sfătuiască asupra problemelor de viaţă. Este o atitudine firească şi de bun simţ. Dar de la obiceiul sănătos de a discuta cu oamenii capabili de consiliere şi până la solicitarea (uneori sub şantaj sau ameninţare) unor **informaţii care le-ar crea altora numeroase prejudicii**, este o distanţă ca de la cer la pământ. Este regretabilă prezenţa în studiourile TV a unor aşa-zişi paranormali care ghicesc doar la auzul unui nume sau al unei date de naştere. Inconştienţa lor este condamnabilă, fiindcă de dragul publicităţii furnizează informaţii, în văzul şi auzul întregii ţări, unor persoane şi despre persoane pe care nu le cunosc. Astfel de indivizi se laudă că au intuiţie, dar nu ţin cont de faptul că "ghicitul" lor le poate cauza prejudicii persoanelor supuse tirului cu vorbe fără rost.

Reacţia paranormalilor la diverse solicitări online este specifică fiecăruia în parte. Unii s-au lăsat angrenaţi în acţiuni de şantaj sau chiar de crimă organizată, alţii îşi văd liniştiţi de munca lor, dorind să lucreze în mod cinstit, atât cât se pricep şi după cum îi ajută puterile.

****

27 mai 2011

Manipulare psihică

În România, cei mai "apreciaţi" paranormali sunt şmecherii care spun că se pricep să atace cu mintea, "pe nevăzute", creierele unor oameni. Cum s-ar zice, manipularea pe cale telepatică este o "ştiinţă" preţioasă în vremurile de acum. Şi foarte bine plătită!

****

30 iunie 2010

Suntem vânaţi!

Am scris în cartea mea că noi, paranormalii din România, suntem împroşcaţi cu noroi, hăituiţi, vânaţi din cine ştie ce interese oculte. Se urmăreşte trecerea noastră pe "linia moartă". Categoric, în România paranormalii sunt indezirabili, fiind consideraţi indivizi periculoşi. Oare pentru cine??? În urmă cu aproape 3 ani, am îndrăznit să afirm cu tărie că Elodia trăieşte, femeia fiind fugită peste graniţă în treburile ei. Drept consecinţă, am fost acuzată de fiştecine că aş fi fost plătită de unii sau de alţii, cu scopul "împiedicării anchetei". Vorbe goale, bineînţeles, nefondate, neconfirmate de-a lungul timpului. Au fost rostite chiar şi la telefonul postului de

televiziune OTV, de către o femeie iresponsabilă din Arad, pe care o diagnosticasem cu ceva timp în urmă ca fiind bolnavă psihic. Nu a fost crezută de cei din studio, şi pe bună dreptate. Dar, într-un mod straniu, săptămâna trecută, oraşul Arad a revenit în atenţia opiniei publice prin regretabila "poznă" a clarvăzătorului Doru, o adevărată "vedetă" promovată de OTV. Care a fost rezultatul colaborării lui Doru cu acest post de televiziune? Este cumplit de tot: pur şi simplu, Doru l-a băgat în puşcărie pe patronul său! Aşa o tâmpenie numai în România putea să se întâmple! Oare ce s-a mai petrecut în cele 4 zile de detenţie ale lui Dan Diaconescu? Am asistat cu toţii la dansul macabru al unor şacali din presă, bucuroşi de "prăbuşirea" rivalului lor. Fără îndoială că nici noi, ceilalţi clarvăzători care trecuserăm prin emisiunile OTV-ului, nu am fost lăsaţi în pace. M-au mediatizat online nişte băieţi răi cum că aş fi femeia care "vorbeşte cu morţii". Şi ce dacă aş vorbi cu morţii?! Atâta doar că nu fac exact aşa cum zic unii. Vorbesc cu spiritele morţilor, măi copilaşi fără cultură ce sunteţi! Am zis-o şi pe asta! Să fiţi sănătoşi, dar altă dată să nu mai faceţi asemenea gafe!

< sus >

DIVERSIUNEA HARRA (2012, 2010)

23 aprilie 2012

Diversiunea HARRA

Aş fi lăsat-o în pace pe Harra, fiindcă am scris destul despre ea, însă un anumit aspect al păţaniilor ei prin ţara natală mi-a dat mult de gândit. Îmi place cum cântă şi cum scrie, dar nu mă impresionează în mod plăcut presupusa ei activitate de hipnotizator şi ghicitoare. Este drept că femeia şi-a făcut multă publicitate în România, având drept scop principal să îşi vândă numeroasele cărţi care, din nefericire pentru ea, zac prin librăriile din toată ţara.

Dar ce carte nu zace în librăriile şi pe tarabele româneşti? Probabil că tocmai aceea care încă nu a fost pusă în vânzare! Autorii cărţilor recent apărute îşi fac publicitate după cum pot, ajungând la cheremul presei, al televiziunilor (unde suportă prostia şi impertinenţa unor moderatori) sau al publicului eterogen din sălile în care îşi ţin conferinţele. Este greu să trăieşti în condiţii de criză economică şi socială dacă eşti scriitor, nu afacerist. Unii dintre scriitorii mai curajoşi au afirmat în emisiuni televizate că ar avea

calităţi paranormale. După ce au fost luaţi în băşcălie de nişte idioţi, şi-au retras vorba, spunând că sunt oameni normali, sănătoşi la minte şi la trup, buni credincioşi, cetăţeni onorabili etc etc. Recunosc, viaţa paranormalilor din România este grea şi complicată, mai ales pentru cei care se ambiţionează să rămână independenţi şi cu coloana dreaptă, refuzând ofertele de integrare în grupări de crimă organizată, în cercuri politice sau masonice. Unii spun că a te considera independent este o dovadă de laşitate şi incompetenţă profesională.

Exact lucrul acesta nu l-a înţeles scriitoarea Harra. Fiind amabilă cu unele redacţii bucureştene, ea s-a prezentat în emisiuni televizate, a dat interviuri prin telefon, după care s-a ales cu ironii usturătoare, insulte specific româneşti, ba chiar cu batjocorirea propriei fiice, pe motiv că ar fi făcut-o din flori. Mi s-a părut genială reacţia bietei fete: "Să mă pupaţi cu toţii în cur !!!". Deocamdată, conflictul în care a intrat cunoscuta muziciană şi scriitoare din America pare să se fi domolit, dar presimţirile mele spun că vor urma şi alte episoade bulversante. Nu i se iartă lui Harra predicţiile greşite, care au stârnit indignare, dar şi multă suferinţă în sufletele unor oameni.

Încep relatările gafelor sale, menţionând o convorbire telefonică avută cu o clientă din Braşov, în urmă cu 4 ani. Clienta m-a anunţat că tocmai venise Harra la o librărie, pentru a-şi prezenta ultima carte. Le povestise auditorilor că fusese contactată de către Poliţia din Braşov şi plimbată prin Poiană, cu scopul descoperirii cadavrului Elodiei. Ştiind că Poliţia braşoveană face reacţii alergice când vine vorba despre paranormali, am întrebat-o rapid pe interlocutoarea mea: "Şi, a găsit-o Harra pe Elodia???". Răspunsul nu a sosit prin cuvinte, ci printr-o exclamaţie batjocoritoare.

Am scris mai de mult despre năstruşnica predicţie a doamnei Harra, care o "văzuse" pe Elodia ghemuită într-un sac de plastic, aruncat lângă tulpina unui brad. Au trecut aproape 5 ani de atunci, iar celebra dispărută nu a mai fost găsită. Televiziunea care a încasat bani grei prin supermediatizarea şi batjocorirea Elodiei se află acum în faliment. Am ajuns cu toţii la concluzia că fugara este într-adevăr moartă, dar ea a rămas vie în conştiinţa românilor, care ar fi vrut tare mult să vadă un poliţist ajuns în puşcărie pentru uciderea soţiei

sale. Setea românilor pentru veşti cumplite a fost satisfăcută cu vârf şi îndesat, în ultimii ani aflându-se zilnic de oribile accidente rutiere, crime de familie sau acţiuni de crimă organizată, multe dintre ele săvârşite chiar de poliţişti. Paşnicul popor român este bântuit de violenţă, magie neagră, corupţie, nedreptăţi sociale. Nu mai suntem un popor onorabil! ar spune mulţi din afara ţării.

O altă manifestare ciudată a poporului nostru este ura împotriva celor bogaţi. De fapt, ce înseamnă în România de astăzi să fii bogat? În ochii majorităţii populaţiei, a fi bogat înseamnă să ai o casă, două maşini, ceva mobilă de lux, vreo două kilograme de aur şi nişte valută în bănci. Cei care au mai mult decât atât sunt consideraţi bandiţi, mafioţi, proxeneţi, traficanţi de droguri sau politicieni corupţi. Bineînţeles că nu toţi cei bogaţi sunt "puşcăriabili", dar oricine îşi dă seama că, în condiţiile oferite de societatea noastră, un om cinstit cu mare greutate poate să facă avere. Nici lucrul acesta nu l-a luat în seamă americanca de origine română Harra. Femeia a comis imprudenţa de a lăsa o televiziune de scandal să îi filmeze o parte dintre casele şi bijuteriile din America. S-a întâmplat că, la difuzarea reportajului, mă aflam în faţa televizorului. M-a luat cu frisoane şi i-am spus soţului meu: "Să vezi ce scandal o să iasă!". Aşa a fost. Aceeaşi televiziune, după două zile, a început să o facă albie de porci pe Harra, pe motiv că predicţiile ei nu s-au confirmat ulterior: despre cântăreaţa decedată Anca Parghel; despre simpatica Teo, care trăieşte şi este bine mersi; despre circumstanţele morţii cântăreţelor Mădălina Manole şi Mălina Olinescu etc. În ultimii 4 ani, predicţiile gafiste ale "clarvăzătoarei" Harra s-au ţinut lanţ. Femeia a greşit pe răspunderea ei, dar prea puţin îi pasă. Aflându-se la adăpostul averii sale din America, şi-o sporeşte an de an, prin mijloace care o privesc personal. Dar noi, cei rămaşi în ţară, avem de suferit din cauza ei. Cum s-ar zice: vorba zboară!

S-a scris pe undeva, în presă, că în România nu există clarvăzători capabili să o concureze pe Harra în predicţiile ei şi că, din această cauză, a fost prea mult ridicată în slăvi, prezentată ca un geniu al paranormalului. Păi, dacă în România unii cred că paranormalul se rezumă doar la predicţiile lui Harra, aflaţi că mahalaua se înşală amarnic!

Situaţia critică despre care am scris până acum se referă şi la

faptul că Harra a fost folosită drept ţap ispăşitor pentru toate prostiile debitate şi făcute de anumiţi "vizionari" români în ultimii 10-15 ani. O logică primitivă îi îndeamnă pe unii să exclame: Ce mai atâtea vorbe mincinoase? Faptele contează! Şi s-a trecut la "fapte", adică la mediatizarea neruşinată a ţigăncilor vrăjitoare, care nu lipsesc de pe micile ecrane nici măcar o săptămână. Chiar în ajunul Paştelui ni s-au arătat mutrele ipocrite, ustensilele caraghioase de prin palatele lor, kilogramele de aur cu care se împodobesc, pentru a-şi mai îndulci vulgaritatea înnăscută. Mai erau câteva ore până la Înviere, iar două televiziuni româneşti repetau la nesfârşit filmările cu vrăjitoare. Unii cică le combăteau, dar mesajul era clar: în Săptămâna Mare s-au făcut vrăji puternice spre binele poporului român! În orice ţară înapoiată din punct de vedere cultural şi educaţional, practicile vrăjitoreşti domină mentalul populaţiei, urmărind să deruteze oamenii, oprindu-i de la mersul normal şi sănătos al vieţii. România, cu toată apartenenţa ei la importante organisme internaţionale, adăposteşte un popor timorat de nevoile zilnice, ţinut sub cizmă de slujitorii Bisericii (care îi vântură pe sub nas pedeapsa Divină), ameninţat de grupările infracţionale, derutat de promisiunile celor care practică magia ţigănească.

Aşadar, ceea ce i s-a făcut artistei Harra reprezintă o diversiune parşivă, de largă rezonanţă în cugetele românilor. Paranormalii autentici fiind consideraţi periculoşi pentru caracatiţa corupţiei din ţara noastră, sunt marginalizaţi cu orice ocazie, fie chiar şi pentru o predicţie greşită. La ţigăncile vrăjitoare dau bani grei indivizi din toate cercurile celor bogaţi, cerând să li se "facă de bine" după cum au chef. Ruşine naţională!

****

27 aprilie 2010

Cutremurata fără harrrr...

Mă asaltează oamenii îngroziţi povestindu-mi "predicţiile" de coşmar ale psiholoagei româno-americane, mare ezoteristă, cântăreaţă şi scriitoare în ţara Unchiului Sam. Stau şi mă minunez, întrebându-mă de una singură: cine o fi supărat-o aşa de tare pe bruneta zâmbăreaţă cu mutră de eschimoasă? Atâta cinism nu am mai văzut la o femeie care se consideră psiholoagă şi artistă pe deasupra! Oricine poate vedea că "diva" s-a supărat foarte tare pe

americani, cine ştie pentru ce, ameninţându-i cu catastrofe de toate soiurile, ca să se înveţe minte şi în viaţa următoare să nu mai păcătuiască 24 de ore din 24! Sau poate că bieţii americani, răpuşi de recesiune, nu mai vor să dea iama prin magazinele patroanei Carmen ca să se împopoţoneze cu bijuteriile comercializate de dumneaei.

Dar dânsa mai are treabă şi cu alte naţii. Cum ar fi, bunăoară, cu noi, amărâţii de români, care ne ducem crucea de când ne ştim. Ce-o mai fi vrând de la poporul român prezicătoarea Carmen? Ne tot ameninţă cu "marele cutremur", cu infinita recesiune şi cu multe alte produse de-ale imaginaţiei sale furibunde. Ne-om cutremura şi noi încă o dată, dar numai Dumnezeu ştie când ne va pedepsi!

"Oracolul" Carmen a mai zis vreo două perle şi în 2008. Se făcea că Anca Parghel ar fi avut o viaţă tare lungă, iar Elodia nr.1 urma să fie găsită făcută grămadă într-un sac de plastic, la tulpina unui brad, taman în ianuarie 2009! Deznodământul fu tare amar pentru năstruşnica psiholoagă. Sărmana Anca Parghel trecu la cele veşnice după vreo două săptămâni de la "prevestire", iar Elodia nr.1 nu fu găsită nici până în ziua de astăzi. În schimb, muri de foame în podul liceului numita "Elodia nr.2", o profesoară bolnavă de nervi şi de viaţa ei amară. Cam aşa stau treburile cu americanca prezicătoare!

Mintea mea neobosită găsi totuşi o explicaţie cât de mică la comportarea duduii Carmen. O fi dânsa supărată pe români că nu vor să cumpere muzica ei americănească, adusă de peste ocean?! Păi, dragă americanco, românii mai bătrâiori, ca mine şi ca tine, o vor înapoi pe subţirica şi graţioasa Carmen, cea care ne cânta în trio pe vremea tinereţii noastre! Ce ne prezici tu acum, cu guriţa rotunjită de prea multe operaţii estetice, ne provoacă dezgust şi nimic mai mult. Du-te dragă la casele tale din America, vezi-ţi de negustorie mai departe şi prosteşte-le cu "predicţii" mincinoase pe toate boarfele de la Hollywood! Avem destule necazuri şi fără tâmpeniile tale!...

****

20 iulie 2010

Tuta Harra – spaima Carpaţilor

Nebuna Harra din America s-a luat şi de biata Mădălina

Manole! Scorneli peste scorneli, fără pic de înţelegere faţă de sufletul sărmanei sinucigaşe! Am văzut că unii au porcăit-o de mama focului pe eschimoasa tută Harra, mai ales pe tabloidele online. Bine i-aţi făcut escroacei, măi băieţi şi fete cu suflet românesc! Dar aveţi şi voi o mare problemă. Vă dezlănţuiţi pe internet cu tot ce poate fi mai caraghios în limba noastră populară. Poate că nu ştiţi un lucru: tabloidele româneşti online sunt foarte citite peste hotare, nu numai de către românii din diaspora, dar şi de către numeroşi cetăţeni străini care utilizează traducători. Dacă voi, ca români, bălăcăriţi clarvăzătoarele romănce cu cele mai ordinare cuvinte, nu faceţi altceva decât să contribuiţi la scăderea şi mai accentuată a prestigiului naţiei noastre. Tuta Harra este o pramatie românească pripăşită peste ocean şi nimic mai mult. A plecat din România cu coada între picioare, fiindcă acum 30-40 de ani răzbeau în muzica uşoară românească numai adevăratele cântăreţe ca Angela Similea, Corina Chiriac, Mirabela Dauer şi multe alte doamne talentate ca ele. Tuta Carmen era o tanti nimeni, dar uite că generoasa naţiune americană s-a priceput să facă mari cucoane din nişte ştoarfe venite de aiurea.

Să vă mai lămuresc cu o treabă: această Harra nu este chiar atât de nebună şi proastă cum o credeţi voi. Ea s-a băgat cu tocurile în paranormalul şi politica românească, făcând jocul unor cercuri de interese oculte, care urmăresc distrugerea totală a prestigiului României pe mapamond. Tehnica lor este simplă: "Îi facem praf pe tâmpiţii de români, ca să vină la noi, americanii, să-i învăţăm ce este «democraţia». Dar dacă viermii ăştia balcanici nu plătesc din greu, îi strivim cu greutatea noastră de jandarmi ai omenirii!" Logica lor este clară şi o aplică de zeci de ani, în toată lumea, fără a putea fi împiedicaţi de cineva în această atitudine expansionistă. Degeaba se tot răsuceşte roata istoriei, că tot cei cu arme tari fac jocurile politice!

Acum să vă spun câte ceva şi despre mine. De câte ori am contactat spiritul lui Michael Jackson (Dumnezeu să-l ocrotească!), m-am ales cu o grămadă de injurii şi calomnii, pe româneşte şi pe englezeşte. Hai să zicem că românaşii noştri nu prea înţeleg spiritismul, dar tâmpiţii din America aveau vreo treabă anume să mă insulte? Probabil că da, fără îndoială. Aceasta pentru că spiritul lui

Michael Jackson este dispus oricând să facă dezvăluiri, demascându-i pe mizerabilii care au profitat de banii marelui cântăreţ, exploatându-l până la ultima suflare. L-au contactat mediumi din toată lumea şi mai ales din America. Totuşi, nu toţi au avut curajul să comunice presei toate informaţiile primite de la acest spirit înalt. Dar uite că eu, o româncă modestă care trăieşte în creierii munţilor, cu urşii pe sub geamuri, mă încumet să preiau mesaje spiritiste chiar în faţa unor ziarişti. Ce urmează după aceea, citiţi pe forumurile online. Mă întreb şi eu cu oarecare naivitate: dacă mă făceam politician, oare m-ar fi înjurat mai puţini idioţi? Răspunsul meu este: categoric NU. Politica stârneşte cele mai vulgare pasiuni, la fel ca şi fotbalul. Dar cine îndrăzneşte să le înlăture din viaţa noastră? Nimeni! În concluzie, ca o persoană liber cugetătoare ce sunt, mă simt foarte departe de orgoliile politice, de obsesiile religioase, de ideea acumulării averii şi de tot ceea ce poate întina mintea şi sufletul omenesc. Care mă acuză de şarlatanie în munca mea de medium este un mare cretin. Am zis-o şi pe asta!

< sus >

BLESTEMUL CEAUŞEŞTILOR (2011, 2010, 2008, 2003, 2001)

11 februarie 2011

Afirmam în episodul precedent că masonul de grad înalt pe care l-am poreclit "Moş Voican" a vrut neapărat să-i omoare pe Ceauşeşti la comanda masoneriei. Acest Voican face parte din Loja Marelui Orient al Franţei, care este o masonerie atee (fără credinţă în Dumnezeu). Iată că, de curând, un europarlamentar român a afirmat că Nicolae Ceauşescu ar fi fost omorât şi îngropat printr-un ritual masonic. Ei, ce ziceţi de aşa o poznă masonică, făcută tocmai în România comunistă?

Dar despre trădarea armatei române în decembrie ’89, ce părere aveţi? Oare de ce românii se comportă ca un neam de trădători? Comparând cu atitudinea ferm patriotică şi perfect disciplinată a armatei egiptene în recenta tentativă de lovitură de stat din Cairo, ce impresie ne mai fac moşnegii sau prea tinerii pensionari din armata română care ţipă de zor pe străzi şi pe la televiziuni că li s-au diminuat pensiile? Militarii aceştia români nu s-au aflat niciodată pe un front de război, nu ştiu ce înseamnă să te sacrifici pentru binele ţării tale?! Am văzut un moşneag neruşinat,

pensionar al armatei române, văicărindu-se în fața unei camere de filmat că i-au redus pensia de la 40 de milioane la 22 de milioane și că se teme că va muri în mizerie! Aceasta în condițiile în care sute de mii de români au pensii sub 10 milioane! Aceia nu mor în mizerie?! Sau, în țara noastră, doar obraznicii o duc bine?!

****

12 decembrie 2010

De-a lungul istoriei omenirii s-au produs tot felul de revoluții: franceză, de catifea, tehnico-științifică, islamică, socialistă, culturală etc. Totuși, din acest mozaic zbuciumat al evoluției sau involuției, parcă ar lipsi ceva: o revoluție "paranormală"! Cum tot sunt la modă testările și interpretările (de parcă fără ele nu s-ar mai putea trăi!), haideți să vedem dacă nu cumva "răzmerița" din decembrie ’89 n-o fi fost cumva vreo revoluție "paranormală"!

De 21 de ani încoace, așa-zisele "dovezi" și "mărturii" de la fața locului se contrazic de mama focului, învăluind mintea poporului într-o ceață suspectă, prin care cu greu s-ar putea zări adevărul. Dacă unii martori sunt de părere că evenimentele s-ar fi desfășurat "așa și pe dincolo", repede vin alții și afirmă contrariul. Ce să mai creadă bietul popor român, care, în mare parte, nici nu s-ar fi gândit vreodată să-l doboare pe Ceaușescu? Oamenii munceau, se distrau, iubeau, fiecare cunoscându-și rostul pe lume. Este adevărat că, în comparație cu "țările emancipate", pe la noi mai lipsea câte ceva. Nu se vindeau droguri, nici femei, nici arme, iar lipsa băncilor ne ajuta să mai păstrăm câte un ban în casă. Dar uite că niște filfizoni școliți prin Vest ne făcură să credem că "poporul s-a ridicat la luptă împotriva dictaturii". Așa începură fenomenele paranormale cunoscute sub denumirea de "Revoluția Română".

Timp de câteva zile, românii au asistat la niște chestii pe care nici acum nu reușesc să și le explice în totalitate. Vă relatez doar câteva dintre ele:

— Bucureștenii, care de obicei îl aplaudau frenetic pe Ceaușescu, au început dintr-o dată să-l huiduie, de parcă le-ar fi bătut cineva piroane în cap.

— "Elicopterul morții", după ce i-a răpit pe Ceaușești, a aterizat aiurea la Snagov, într-un loc unde Nea Nicu nu mai călcase de câțiva ani, iar după aceea parcă s-a rupt filmul. Peste câteva ore,

cuplul ceauşist a fost găsit rătăcind bezmetic prin lanurile Târgoviştei, în urma unei misterioase "teleportări".

— Vuiau avioanele pe cer, trăgea armata cu tunurile în gol, iar resturi de avioane, ioc! Zburau elicoptere fantomă, toată lumea se temea de terorişti, dar niciunul n-a fost prins. Soldaţii trăgeau unii în alţii, cu minţile din ce în ce mai opărite şi privirile înceţoşate.

— Ancheta grosolană la care au fost supuşi cei doi bătrâni, Nicolae şi Elena, nu ne-a fost dezvăluită niciodată. Am vizionat doar simulacrul de proces, pe care amatorismul şi debusolarea l-au făcut să semene cu o piesă de teatru jucată de actori fără talent. Parcă erau drogaţi cu toţii, adică nu prea ştiau ce fac şi ce vorbesc. De fapt, ce se clocise în Capitală? Alte scene de paranormal: comunistul Iliescu se zbătea să-i pedepsească pe Ceauşeşti "în numele democraţiei", iar falsul revoluţionar Voican voia neapărat să-i împuşte "la comanda masoneriei". Şi a reuşit! Pe cine o fi împuşcat tembelul, numai Dumnezeu ştie!

— După 21 de ani, îi deshumară pe cei doi nenorociţi, le analizară hoiturile până i-au "identificat", mai mult pe căi paranormale decât normale. Adică: La Elena ADN-ul a lipsit, dar i-au văzut dinţii, chiloţii şi sutienul (?); La Nicolae, ADN-ul a fost cum a fost (cine poate şti adevărul?), dar gineri-său i-a recunoscut căciula şi paltonul (?). Din vară până-n iarnă, sosiră rezultatele: ei sunt, dom'le! Urmară zile pline de suspans: ginerele dezgropă din nou osemintele şi le ascunse în altă parte, sub marmură roşie, fără cruce şi fără poze, dar mai ales fără prezenţa lui Valentin, fiul orfan, care nici a doua oară nu a reuşit să-şi îngroape părinţii! Prima oară, în '89, nu i-au dat voie "revoluţionarii" să apară la cimitir, iar săptămâna trecută cumnatu-său nici măcar nu l-a anunţat să vină la înmormântare. Şi uite-aşa se sfârşi povestea întortocheată a Ceauşeştilor!

O fătucă prompteristă spunea la o televiziune: «Astfel s-a încheiat un capitol din istoria României!» Să crezi tu asta, duduie! S-a sfârşit capitolul "RĂZMERIŢA" şi a început următorul, "RĂFUIALA". Câte blestemăţii vor mai ieşi la iveală!? Apropos: lui Moş Voican, ezoteristul mason cu multe grade, nu-i rade nimeni barba sau i se comută pedeapsa pe lumea cealaltă???

****

24 iulie 2010

În sfârşit, au fost dezgropaţi... Bucăţele de oase putrezite se află acum pe masa unor specialişti posesori ai metodelor sofisticate de identificare a cadavrelor. Echipa de lucru nu este deloc de invidiat, ea aflându-se într-o cuşcă incomodă, înconjurată de hienele profitoare ale "Revoluţiei Române". Circul abia a început. Victimele vor fi numeroase, în urma unor lupte crâncene. Oare ce se va întâmpla dacă, într-adevăr, cele două coşciuge din Ghencea îi adăpostesc pe Ceauşeşti? Fără îndoială că va avea loc reanalizarea faptelor, pas cu pas, şi pedepsirea vinovaţilor de crimă. Dar dacă nu sunt Ceauşeştii? Alte lupte, alte procese, în urma cărora Statul Român va fi bun de plată. Mai există o variantă, cea mai năstruşnică dintre toate: identificarea Elenei, dar a soţului ei, ba. Iar procese, scandal, că unde ar fi fost dus Nea Nicu?! Prea multe "personalităţi" politice sunt implicate în drama soţilor Ceauşescu! Oricare ar fi rezultatul expertizei, tot vor cădea capete importante, iar alţii vor ieşi ciufuliţi rău de tot. Dar soluţia de mijloc, de compromis, cea pacifistă, parşivă, care să împace capra cu varza şi să-i potolească pe Mircea şi Valentin, care ar fi oare? Simplu ca bună ziua: oasele sunt prea putrezite şi împuţite, ADN-ul nu iese nici cu liturghie, iar cadavrele sunt neidentificabile! Treaba aceasta s-ar putea "aranja" numai în România. Dacă ajung oscioarele în laboratoarele engleze, vai şi amar de cei implicaţi în dispariţia Ceauşeştilor! Istoria nu iartă pe nimeni...

< sus >

****

Extras din cartea "*Situaţia paranormalilor în societatea românească. Spiritismul, metodă modernă de investigaţie*". Autor: NINA PETRE

Drama lui NICOLAE CEAUŞESCU

Am efectuat de-a lungul anilor mii de contactări spiritiste, multe dintre ele dovedindu-se a fi veritabile surse de informaţii inedite. Acestea au declanşat numeroase campanii de presă, dispute politice, orgolii călcate în picioare şi mai ales o neobosită vânătoare de minciuni. Un caz încă neelucidat în totalitate îl reprezintă asasinarea soţilor Ceauşescu. Terifiantul film care înfăţişează procesul pripit şi ilegal, soldat cu două victime umane, a făcut

înconjurul mapamondului. Numeroşi experţi în creaţie cinematografică l-au cercetat secundă cu secundă, unii dintre ei afirmând că ar fi fost trucat. Timp de 20 de ani, televiziunile româneşti au fost înţesate cu tot felul de martori, mai mult sau mai puţin credibili. Nici acum nu s-a lăsat liniştea peste această amintire dureroasă a românilor. Iţele se încurcă din ce în ce mai mult, pe măsură ce trec anii. Declaraţiile se bat cap în cap, martorii se jignesc unii pe alţii, protagoniştii evenimentelor din decembrie '89 au îmbătrânit şi mor pe capete. Cine să fi ieşit cu adevărat învingător din infernul acelui decembrie derutant şi sângeros? Probabil că numai Istoria. Ea este cea care acumulează faptele omenirii. Ea ne judecă pe toţi, fără menajamente, scoţând adeseori adevărul la iveală, oricât de bine l-ar fi ascuns unii sau alţii.

Am contactat de 3 ori spiritul celui care a fost Preşedintele României timp de 25 de ani, Nicolae Ceauşescu. Spre uimirea tuturor, afirm pe această cale că spiritul său, neîntrupat încă, este de o calitate excepţională. După mulţi ani de la moartea „dictatorului", el mi-a relevat o mulţime de fapte inedite, care au declanşat o campanie de presă uimitoare. Fusese aproape uitat de popor şi mass-media, când forţa istoriei a explodat ca o grenadă. Afirmaţiile acestui spirit elevat au pus pe gânduri populaţia României.

Românii vârstnici ca mine îşi amintesc de tinereţea lor echilibrată prin studii, muncă, împlinire familială. Acum 50 de ani, spre exemplu, fiecare român avea un loc de muncă şi o locuinţă a lui. Nu dormea nimeni prin canale şi prin parcuri. Niciun român nu era scos din casa lui şi aruncat în stradă. Trăiam cu toţii modest, normal, cu sufletul liniştit al omului care îşi face datoria în societate. Din salariul meu de profesor, îmi achitam ratele la apartament, cu taxele obişnuite eram la zi, avem un bănuţ în plus pentru o carte sau o rochie nouă. Din fericire pentru câţiva români dornici de avere şi din nefericire pentru majoritatea populaţiei din ţara noastră, după 1980 a început „emanciparea". Românilor li se susurau la ureche poveşti despre democraţie şi „raiul capitalist". Trăim de 20 de ani în această ciudată democraţie şi acest „rai" care seamănă mai bine cu „iadul". Ştie tot poporul ce se întâmplă acum în România. Unii, cinici până la nesimţire, afirmă în fiecare an: „Cum să fie fericit un popor care şi-a ucis conducătorul în ziua de Crăciun?" Întrebarea aceasta sună din

ce în se mai fals, pe măsură ce trec anii. Ştim cu toţii că nu poporul l-a asasinat pe Nicolae Ceauşescu. Gaşca de complotişti s-a redus simţitor, unii dintre ei trecând la cele veşnice, nemaisuportându-și rușinea.

Moartea lui Nicolae Ceauşescu a rămas învăluită în mister. Oricât de mult s-ar redifuza filmul asasinatului, ca dovadă că „dictatorul” a murit, planează dubii mari asupra acestui penibil eveniment. Oricâţi martori s-ar perinda pe la posturile TV, tot ce spun ei sare în aer la vederea celor două morminte misterioase din cimitirul Ghencea. Sunt păzite cu mare grijă, ca nu cumva să le deschidă cineva. Pentru ce atâta severitate? Ce ascund ele de fapt? Copiii traumatizaţi psihic ai soţilor Ceauşescu au implorat ani la rândul instanţele de judecată să li se permită deshumarea osemintelor celor doi martiri. Nimănui nu i-a fost milă de cei trei orfani, care se întrebau în anii trecuţi dacă mai are rost să lupte pentru această cauză aparent pierdută. Concluzia multor locuitori ai acestei ţări arde ca fierul roşu: atâta timp cât nu se permite identificarea cadavrelor din Ghencea, planează suspiciunea că ele nu ar aparţine soţilor Ceauşescu.

Primele două mesaje telepatice pe care le-am preluat de la spiritul celui ce-a fost Nicolae Ceauşescu m-au pus serios pe gânduri. Acest spirit inteligent mi-a mărturisit că în acea curte sinistră de lângă Târgovişte ar fi fost ucisă doar Elena Ceauşescu. Cel sacrificat odată cu ea nu era altcineva decât una dintre „dublurile” soţului ei, individ ademenit cu minciuna că va juca un rol „necesar ţării”, după care va fi salvat în ultimul moment. Înaltul spirit mi-a pomenit toată epopeea scoaterii din ţară a „dictatorului” şi viaţa lui departe de patria dragă. Ca să fiu dreaptă şi echidistantă, fiecare dintre noi crede ce vrea din istoria căderii comunismului în România. Însă pe măsură ce trece timpul, ies la iveală tot mai multe dovezi ale faptului că nimeni din afara ţării noastre nu a dorit cu adevărat uciderea lui Ceauşescu. S-a urmărit doar alungarea lui de la putere, aşa cum s-a întâmplat cu toţi conducătorii comuniști din ţările Europei de Est. L-au vrut mort actorii de adunătură care au jucat fantezia numită „Revoluţia Română”. În aceste condiţii, să nu fi existat oare un activist curajos în anturajul soţilor Ceauşescu, animat de simpatie şi compasiune pentru aceşti doi oameni care ridicaseră România la un

nivel de cultură şi civilizaţie acceptat de marile state occidentale?

În ultimii 10 ani, am tot cercetat cazul soţilor Ceauşescu, folosind mai multe surse de informare şi bazându-mă pe calităţile mele paranormale verificate cu multe ocazii. Ceea ce pot afirma acum este că, în mod sigur, temerarul care a organizat fuga din ţară a „dictatorului” încă se mai află în viaţă. Dar pentru că omul acesta, dovedind un curaj nebun şi o nobleţe sufletească rar întâlnită, va lua cu el în mormânt marele său secret, nici eu nu-l voi trăda făcând public numele său. Adeseori suntem nevoiţi să-i protejăm pe marii oameni ai vremii păstrând tăcerea, prefăcându-ne că suntem naivi şi nu înţelegem nimic.

Mesaj de la spiritul lui Nicolae Ceauşescu (6 noiembrie 2008)

Mesaj de la spiritul lui Nicolae Ceauşescu (25 decembrie 2003)

Mesaj de la spiritele lui Nicolae şi Elena Ceauşescu (24, 26 iunie 2001)

< sus >

BĂI, MASONILOR! (2011, 2010)

10 februarie 2011

Încă o dovadă de nesimţire crasă: astă noapte la OTV, masonul nebun iordănescu îşi bătea joc de ghicitorul Vintilă. Nu avea deloc stare moşneagul. Se fâţâia tot timpul, sărea de pe scaun, dădea într-una din clampă, îşi punea labele pe cărţile de Tarot ale lui Remus, încercând să demonstreze că el se pricepe să ghicească-n crima de la Cernavodă, nu posesorul lor. Fac un apel serios şi umanitar către gruparea masonică de care aparţine iordănescu să îl mai potolească pe impostorul acesta, care habar nu are de parapsihologie. Măi băieţi, voi cei care conduceţi "Ordinul Martinist din Ritul Misraim Memphis", în orice ţară v-aţi afla, lămuriţi-l odată pe incompetentul iordănescu să se lase naibii de paranormal, că vă face tagma de râs cu prostia şi răutatea lui! Dacă tot ziceţi că sunteţi o "masonerie ezoterică", nu aveţi atâta ambiţie să scăpaţi de un măscărici care se crede un mare ezoterist? Se mai şi laudă pe toate drumurile că este mason "de grad înalt"! Ce-au mai ajuns şi masonii ăştia!

****

16 octombrie 2010

Mare schismă în rândul Cavalerilor de Malta! Se putea să nu fie implicaţi şi câţiva români?! Nu, bineînţeles! Se luară la ceartă, rău de tot, maltezii italieni cu cei din România, acuzându-se reciproc de înşelătorie. Printre românii incriminaţi se găsesc oameni de afaceri şi politicieni. Ruşine mare! Ordinului Cavalerilor de Malta din România i se reproşează că activează în ilegalitate şi strânge bani de la cei care doresc să devină membri. Astfel, pentru a ajunge "cavaler" se plătesc 3500 euro, iar pentru un "comandor", taxa este de 6000 euro. Cine vrea un grad şi mai înalt scoate din buzunar 20000 – 30000 euro. În consecinţă, maltezii români sunt etichetaţi de către cei italieni drept "bandiţi organizaţi". Italienii au trecut la măsuri extreme, cum ar fi, de exemplu, excluderea. Astfel, maltezii italieni i-au dat afară din ordin pe Iulian Moisescu, Gheorghe Teseleanu, Mihai Lupu, Mihai Bugaru. Moisescu, om de afaceri şi şef al ordinului românesc, a atras după el excluderea unui număr mare de politicieni, diplomaţi, magistraţi şi alte persoane publice din România. Pornit să dea o replică, Moisescu a afirmat că le-ar fi dat şefilor maltezi din Italia donaţii de 57000 euro – fără acoperire în documente care să ateste primirea banilor de către italieni –, în schimbul cărora românii au primit diplome şi "înnobilare". Deputatul Lupu a spus că maltezii italieni profită de naivitatea românilor, le vând iluzii, le dau paşapoarte diplomatice recunoscute doar de statul maltez.

Aflând despre aceste relaţii de "colaborare" bazate pe escrocherii multiple, orice român cu scaun la cap s-ar întreba mirat: boierii ăştia din România, chiar nu mai pot de bine? Au funcţii înalte, bani cu grămada, avere pe săturate. La ce le-o mai fi trebuind şi masoneria? Abia şi L-au adus pe Dumnezeu în gură, că îl vor şi pe dracu-n suflet! La binele poporului se mai gândeşte cineva? Aiurea!

Tuturor masonilor români exmatriculaţi din Ordinul Cavalerilor de Malta le dau un sfat de aur: să-şi înfiinţeze Ordinul Cavalerilor de Balta, în cadrul căruia să activeze cu onoare printre bălăriile şi broaştele României!

Vedeţi-l aici pe Ieromonahul Amfilohie Brânză, duhovnicul mânăstirii Diaconeşti, jud. Bacău, cum demască masoneria, într-o conferinţă din 23 nov 2004, ţinută la Bacău...

****

31 august 2010

Se perindă pe micul ecran tot felul de masoni, masonei şi masonaşi cu mutre fioroase, indispuse, ameninţătoare, arogante. Sunt găzduiţi cu generozitate de o anumită televiziune, care le dă liber să discute ore întregi "vorbe şi cuvinte" fără nicio noimă. Punctul forte al acestor bunici încruntaţi şi lehămesiţi de viaţă îl reprezintă spoiala de cultură medievală cu care le scot ochii tuturor celor care nu au altceva mai bun de făcut decât să se holbeze la ei. Adeseori se aventurează în discuţii "ezoterice", folosind expresii pentru a căror înţelegere este mare nevoie de dicţionare, antinevralgice şi comprese reci pe frunte. Anul acesta i-a apucat spaima de psihotronice. Nu se mai satură povestind despre jucăriile năstruşnice care, cică, prostesc oamenii la cap. Asta le mai lipsea românilor, obsesia atacurilor psihice! Nu ne este de ajuns nebunul de **iordănescu,** care ne tot ameninţă că blestemele ajung până la a 9-a generaţie!? Acum ce să mai spun, că pe români îi îndurerează mai tare ce le lipseşte din portofel şi din cratiţă decât bazaconiile debitate de falşii paranormali care se dau mari şi rotunzi, foindu-se cu tupeu prin tot felul de masonerii...

Aflasem şi eu, în anii trecuţi, de nişte masoni braşoveni care, cică, ar primi şi femei printre ei. Am plecat pe teren, i-am căutat la adresa indicată pe internet şi am dat peste un apartament oarecare de bloc. Nici urmă de "Lion's Club"! După un an, le-a dispărut şi site-ul. Noroc cu şefii lor din Anglia, care au o revistă online, unde le-au publicat o poză de grup. Am rămas cu gura căscată: aveau funcţii în "Lion's Club" câteva cucoane braşovence, bine înfipte pe funcţii importante pentru viaţa oraşului! Repede am tras concluzia: carevasăzică aşa merge treaba pe meleagurile braşovene, **funcţiile se dau şi prin masonerii, nu numai prin politică!** M-am întrebat singură, ca omul din popor: să fie masoneria vreo politică? Tot eu mi-am răspuns: aş, pe dracu!

****

2 august 2010

Un moşneag de 70 de ani, **iordănescu** i se spune, deşi se pare că s-ar fi născut cu un alt nume, bântuie OTV-ul de mai mulţi ani, făcând-o pe psihologul- parapsiholog- profesor- jurist- filolog-

mason etc etc. Individul acesta parcă ar avea poruncă din partea cuiva să îi împroaşte cu noroi pe toţi paranormalii români! Nici eu nu fac excepţie, bineînţeles. Golanul bătrân, fost mercenar securist în tinereţe, tot încearcă să acrediteze ideea cum că eu aş născoci mesajele spiritiste. De curând, într-o seară de pomină la OTV, după ce o făcu "labilă psihic" post-mortem pe regretata Mădălina Manole, prostul de moşneag se luă şi de mine. Mai zise o minciună pe post: "Este o persoană cu cabinet în Braşov care pretinde că ar fi vorbit cu Ceauşescu, dar topica nu este a lui..." Măi, **iordănescule**, monument de tâmpenie ce eşti, ai spus corect doar că locuiesc în Braşov! În rest, abureală de creier sclerozat ca al tău! De 4 ani nu mai lucrez în program de cabinet. Nu că m-ar fi oprit cineva, cum te-au alungat pe tine din cabinetul de psihologie bucureştean, fiindcă foloseai o ştampilă falsă! Dar mă săturasem să mă tot înregistreze pe reportofon curvele mahărilor braşoveni, ca pe urmă să-i şantajeze pentru bani. Duduile alea nu au niciun fel de jenă când le miroase a portofele doldora de euroi şi verzişori. Nu le pasă că netoţii îndrăgostiţi de ele au pe acasă neveste, copii şi nepoţi!

Acum, o nouă replică la "retorica" lui **iordănescu**-minciunescu. Anul trecut i-am explicat, în direct la OTV, că nu discut cu morţii (adică cu cadavrele) şi nici cu sufletele lor, ci cu spiritele celor decedaţi, ceea ce este altă mâncare de peşte! În plus, am specificat că fiecare medium preia mesajul spiritist în propriul limbaj, acesta fiind rezultatul traducerii limbajului energetic al spiritului respectiv. Traducerea o fac spiritele lucrătoare specializate în această muncă excepţională. Oare de câte ori va mai fi nevoie să repet lucrurile acestea? Să mă deplasez din Braşov la Bucureşti după fiecare calomnie a neruşinatului de **iordănescu**-masonescu? Am de lucru până peste cap la zecile de scrisori pe care le primesc în fiecare săptămână. Nu am timp să umblu zilnic prin televiziuni, cum face masonul ăsta neisprăvit, care nu ştie altceva decât să bârfească pe toată lumea. Se tot laudă că ar fi "psiholog", dar nu are cabinet. Se autointitulează "profesor", dar nu are o catedră nicăieri. Se mai laudă că ar fi "jurist", dar nu lucrează ca avocat. Ca "filolog", altă catastrofă: nu a scris nici măcar o carte din care să învăţăm şi noi ceva folositor. Ca "parapsiholog" cu diplomă sovietică veche de aproape 40 de ani, nu face nici doi bani.

Zice că este "clarintuitiv", dar evidenţa faptelor sale îl califică drept CLARIMPOSTOR. Măi, masonelule, masonescule, minciunescule, de ce nu te duci prin parcuri ca să joci table cu pensionarii de vârsta matale?! Zău că ai fi mai demn de respect decât aşa cum te prezinţi acum, adică un codoş ordinar!

Concluzia: oricât mă străduiesc să fiu doamnă, în general, uneori mai trebuie să le dau câte o replică dură neisprăviţilor care mă tot ciupesc din invidie, din prostie, din răutate, din satanism...

****

25 iulie 2010

Se dă lumea de ceasul morţii cum că Mădălina Manole nu s-ar fi dus la un psiholog. Vai de mine, care nu merge la psiholog se omoară, nu-i aşa?! Dar uite că psihologul apăru dintr-o dată, ca cucuta după vijelie! Spuse dânsul, mare psiholog-parapsiholog, că cică discutase cu Mădălina despre "metafizică, vrăji şi blesteme". Aşa de bine a lămurit-o, că se duse, săraca, drept în poalele metafizicii! Păi, omule, dacă nu ai harul de a unge sufletele oamenilor, lasă-te naibii de psihologie, că nu dai randament nici cât puricele de sub talpa boului! Degeaba o mai faci pe Mădălina "labilă psihic" post-mortem, fără să ţii cont că biata femeie a muncit cât şapte până în ajunul sfârşitului! Să-ţi fie ruşine, moşneag nenorocit, iscoadă securistă scoasă la pensie! Umbli pe la televiziuni şi bârfeşti pe toată lumea, vii sau morţi, făcând jocul Satanei din sufletul tău!

Acum, să vă spun marele secret: moşneagul cu pricina nu este "parapsihologul Mădălinei", ci codoşul masonilor. Aoleu, câte năzdrăvănii mai fac masonii ăştia! Am şi eu nişte neamuri în masonerie, cocoţate pe funcţii înalte, care numai de măgării se ţin. Mă feresc de ei ca de leproşi! Or fi ele neamuri, dar dacă vor să-ţi dea o cafea cu flit, mai ales când vine vorba despre avere, imediat se face treaba! Vreau şi eu să mor de moarte bună, nu de cafeaua masonilor şi nici de flit, ca muştele...

****

23 mai 2010

Apar la televizor o mulţime de moşnegi respingători, cu priviri demenţiale şi vorbe sarcastice, lăudându-se, care mai de care, că sunt "şefi ai masoneriei româneşti de rit Hau-Hau şi Bau-Bau". Ne sfidează pe toţi cu spoiala lor de cultură culeasă de prin alte ţări, pe

unde au rătăcit în tinereţe. Pe banii cui??? Le-o fi dat Ceauşescu burse ca să înveţe "masoneria" peste hotare? Dar acum cine le dă fonduri să se fâţâie pe toate continentele? Pe ăștia nu-i controlează nimeni la conturi? Păi, cine să-i controleze, că au invadat toate instituţiile statului cu neamurile și colegii lor de breaslă "zidărească"! Ne-au adus ţara la faliment, cu toată "deşteptăciunea" lor. Eu le-aş zice câteva vorbe sănătoase acestor bolnavi de paranoia, care, pe unde nimeresc, se comportă ca nişte "Pagubă Vodă".

Măi, masonilor, dacă sunteţi aşa deştepţi cum vă lăudaţi, puneţi-vă mintea la lucru şi scoateţi ţara aceasta din falimentul în care aţi băgat-o! Mai lăsaţi-vă de ritualurile acelea caraghioase, cu şorţuleţe, cearşafuri albe, lumânări, buzdugane, pumnale, săbii, jurăminte în latină și alte tâmpenii de genul acesta! În loc să strâmbaţi din nas cum că românii sunt "idioţi", aduceţi-vă aminte că şi voi sunteţi români, adica "idioţi" ca noi toţi ceilalţi! Aţi trimis vorbe în popor cum că vă pricepeţi tare bine la magia neagră, iar dacă vă deranjează careva din escrocheriile voastre, îi băgaţi nenorocitului un cancer în burtă, de-l daţi cu cracii înainte! Mai bine aţi scoate cancerul din economia românească!

Pe vremea când eram elevă în clasa a VII-a, aveam un maistru de atelier care, făcut inginer într-un an-jumate, cum era obiceiul pe vremea aceea, uitase gramatica învăţată la seral. Cum băieţii din clasă cam râdeau de el, imitându-l când spunea câte o prostie, omul se enerva și ţipa la noi: "Boilor și măgarilor, eu sunt dirigintele vostru!" Așa și cu masonii ăștia...

< sus >

NEUITATUL ION ŢUGUI (2009)

Extras din cartea "*Situaţia paranormalilor în societatea românească. Spiritismul, metodă modernă de investigaţie*". Autor: NINA PETRE

Doream de mult să discut cu spiritul regretatului scriitor Ion Ţugui. Asistând în ultimii ani la degradarea paranormalului românesc, m-am întrebat de multe ori în momente de cumpănă: oare ce-ar fi spus domnul Ţugui despre ce ni se întâmplă acum? După ieşirea forţată a românilor la libertate, în urma sângerosului decembrie ’89, paranormalul românesc s-a deschis ca bobocii la soare. Oameni talentaţi, bine instruiţi în ezoterism şi terapii

naturale, au ieşit la lumină, deschizându-şi cabinete de consultanţă şi tratamente complementare. Au plecat prin ţară pentru a ţine cursuri şi conferinţe. Inimosul Ion Ţugui, pasionat de paranormal, nu s-a mulţumit cu propriile cercetări în domeniu. Iniţiativa lui de promovare a valorilor autohtone s-a concretizat în numeroase apariţii televizate, care au scos la iveală multe minţi luminate ale paranormalului românesc. Tocmai când ne simţeam cu toţii bine sub influenţa tonică a maestrului Ţugui, omul trecu la cele veşnice, lăsându-ne ai nimănui. Nici până în ziua de astăzi nu a reuşit careva să continue activitatea nobilă şi generoasă a marelui scriitor. Dimpotrivă, s-au ridicat numeroase voci otrăvite ca zeama de cucută, făcându-ne pe toţi „şarlatani, impostori, escroci, vrăjitori de 4 grade” etc. În anul 2008 s-au scos din codurile CAEN „astrologia şi spiritismul”. Clarvăzătorii care încă mai au cabinete s-au profilat pe masaj, reflexoterapie sau terapia Bowtech, urmând cursuri costisitoare. Bioenergoterapeuţii şi reikiştii sunt hăituiţi, căutându-se mereu „victime” ale „nepriceperii” lor.

Mă aflam în direct la un post de televiziune, când un presupus ziarist, despre care nu mai auzisem niciodată, s-a exprimat la telefon cam în felul următor: „Să terminăm odată cu şarlatanii aceştia! Fac pensionarii rând la cabinetele lor, iar ei le iau din buzunare şi ultimul leu!” Îi dau chiar acum, pe această cale, o replică dură, dar competentă acelui neica-nimeni. Ştim cu toţii că pensionarii români aleargă neobosiţi după minuni care să-i scoată din sărăcie şi să le ia bolile cu mâna, mai mult pe gratis decât cu bani. Au trecut 3 ani de când nu mai iau niciun ban de la pensionari. Am convingerea că şi ceilalţi terapeuţi sau clarvăzători procedează la fel, mai ales în cazul clienţilor foarte săraci. Nu are niciun rost să le dăm celor bătrâni şi foarte bolnavi nişte speranţe deşarte cum că noi, cu „harul divin” de care beneficiem, i-am putea scăpa de toate necazurile. Omul bătrân are mintea obosită, ajungând adesea la un ridicat grad de naivitate. A profita de buna credinţă şi de speranţele deşarte ale unui om în vârstă înseamnă a-ţi încălca propriul jurământ depus în faţa Divinităţii, de a-ţi ajuta într-un mod dezinteresat semenii aflaţi în mare dificultate.

Mesajul preluat de la spiritul lui Ion Ţugui reflectă revolta acestuia pentru situaţia de vânare şi distrugere a paranormalilor

români. Tot ceea ce a construit scriitorul cu multă migală a fost distrus, an de an, după moartea sa. La ce s-a ajuns acum? La o batjocură generală împotriva celor care se mai încumetă să practice paranormalul în România. Au apărut emisiuni TV în care paranormalii prezenţi au fost ironizaţi de persoane fără studii, fără cultură şi fără bun simţ.

Mi-au rămas întipărite în memorie, ca scrise cu fierul înroşit în foc, vorbele unui cunoscut bioterapeut, care îşi dovedise calităţile extrasenzoriale în serialul de tristă amintire „Clarvăzătorii”: „*Va să zică, noi doar am ghicit!*” În acel serial au fost folosiţi drept cobai câţiva paranormali de excepţie din ţara noastră. După ce s-au achitat cu cinste de obligaţiile concursului, au fost batjocoriţi, pe rând, iar ultimii 3, cei mai valoroşi, au fost supuşi unui tir de ironii din partea juriului incompetent, ai cărui membri nu aveau nimic în comun cu paranormalul. Mai rău chiar, se declarau „sceptici”.

Să vă spun ceva şi despre modernul slogan „Nu cred nimic, sunt sceptic!” A te declara „sceptic” înseamnă a recunoaşte faptul că eşti 50% răuvoitor şi 50% neştiutor. Spre ruşinea lui, scepticul îşi recunoaşte neputinţa de a înţelege munca unui individ mai deştept şi mai capabil decât el. Este convingerea mea şi, cel puţin deocamdată, nu intenţionez să mi-o schimb.

Mesaj de la spiritul lui Ion Țugui (1 noiembrie 2009)

< sus >

MOARTEA LUI DUMITRU TINU (2003)

Extras din cartea "*Situaţia paranormalilor în societatea românească. Spiritismul, metodă modernă de investigaţie*". Autor: NINA PETRE

Celebrul ziarist Dumitru Tinu şi-a găsit sfârşitul în dimineaţa zilei de 1 ianuarie 2003, într-un accident de maşină pe şoseaua Bucureşti-Ploieşti, în timp ce se îndrepta spre Valea Prahovei.

L-am privit şi l-am ascultat cu plăcere în apariţiile sale televizate. Era un om cu vorba cumpătată, privirea mereu calmă şi îngândurată, iar gesturile sale emanau mult bun simţ. Părea foarte trist în ultimele luni de viaţă. Aveam impresia că ar fi suferit cu inima, deşi ulterior o anumită persoană din anturajul său a afirmat că era sănătos tun. Nu cred să fi fost perfect sănătos. O dovadă în acest sens a constituit-o atacul cerebral suferit la volanul maşinii sale în plină

stradă, fără să-l fi deranjat cineva în timpul mersului. Ştia de mult că viaţa dublă a unui familist aduce multă durere celor mai dragi fiinţe de lângă el. Dar există pasiuni puternice în viaţa extraconjugală cărora nu li se poate împotrivi nimeni.

Am întâlnit multe cazuri de genul acesta printre clienţii mei. Există suflete-pereche ale căror spirite nu pot sta departe unul de celălalt. Fiinţele umane stăpânite de ele, dacă ajung să se cunoască, nu mai pot să se despartă, oricât de mult viaţa de familie şi convenţiile sociale ar urmări să le îndepărteze. Dacă au deja familii diferite, nefericiţii aceştia fac tot ce le stă în putinţă să se întâl-nească zilnic. Complicaţiile apar pe zi ce trece: află despre relaţia lor nu numai membrii de familie, ci şi prietenii apropiaţi, iar de la aceştia, toată lumea. În sufletul lor persistă un chin permanent, o luptă dureroasă între iubirea pătimaşă şi necesitatea unei atitudini corecte, umane faţă de tovarăşul de viaţă.

Am putea spune că Dumitru Tinu s-a achitat într-un mod ireproşabil de obligaţiile faţă de cele două familii ale sale. Şi-a crescut copiii în aşa fel încât să nu le lipsească nimic. Mai mult chiar, nevestele lui nu s-au luat niciodată de păr ca protagonistele unor emisiuni TV de mare scandal. Cât a trăit el, totul s-a petrecut într-un mod discret şi onorabil.

După moartea sa neaşteptată, a izbucnit discordia. Ce a urmat, ştim cu toţii: revendicarea paternităţii de către fiul său, umilitoarea deshumare pentru a se stabili dacă ar fi sfârşit de moarte naturală sau nu, lungul proces finalizat cu schimbarea numelui fiului său, hărţuiala suportată de fiica defunctului din partea taberei adverse, nesfârşite apariţii televizate ale fostei amante susţinând cauza copilului său.

Am contactat spiritul ziaristului, dorind să-i aflu părerea cu privire la regretabilul accident. Spre satisfacţia mea, mărturia spiritului s-a potrivit cu rezultatele anchetei autorităţilor. Fără nicio îndoială, Dumitru Tinu a murit din cauze naturale, accidentul său de maşină nefiind provocat de nimic altceva decât de propria sa neputinţă în menţinerea controlul volanului.

Mesaj de la spiritul lui Dumitru Tinu (21 ianuarie 2003)

< sus >

CAZUL ION DOLĂNESCU (2009)

Extras din cartea "*Situaţia paranormalilor în societatea românească. Spiritismul, metodă modernă de investigaţie*". Autor: NINA PETRE

Tocmai când credeam că nu mai am prea multe de discutat cu spiritele referitor la personalităţile României, a căzut trăsnetul. Moartea rapsodului popular Ion Dolănescu ne-a lăsat un mare gol în suflet, mai ales nouă, celor cărora ne-a înfrumuseţat anii tinereţii cu glasul său domol și liniştitor. Ion Dolănescu, Irina Loghin, Maria Ciobanu, Benone Sinulescu – sunt marile voci izvorâte din mijlocul poporului român care vor purta mesajul lor patriotic încă mulţi ani de acum încolo. Din fericire pentru noi toţi, cei care îndrăgim tradiţia muzicală românească şi o dorim nemuritoare, mulţi dintre mesagerii adevăratei muzici populare româneşti încă se mai află în viaţă, prezenţi la datoria lor de onoare în faţa spectatorilor şi a telespectatorilor. Colegul lor, neuitatul Ion Dolănescu, a trecut la cele veşnice, după câţiva ani de suferinţă trupească. Dumnezeu să îl odihnească în pace! Fac un apel creştinesc spre Bunul Dumnezeu să aline acest suflet deosebit, care nu are linişte nici pe lumea cealaltă.

Nu se răcise bine trupul neînsufleţit al marelui artist, când izbucni un scandal oribil: cei doi fii ai rapsodului au început să îşi dispute dreptul la moştenirea bunurilor materiale rămase de pe urma părintelui lor. Urât de tot au procedat aceşti doi băieţi ai artistului! În loc să negocieze civilizat, în mod discret, alături de avocaţii lor, s-au lăsat antrenaţi în interviuri şi discuţii televizate, văitându-se fiecare dintre ei că nu este înţeles de către celălalt.

Aşa după cum se întâmplă de câţiva ani încoace, reprezentanţi ai mass-media mi-au solicitat punctul de vedere. Aflându-mă într-o emisiune televizată, moderatoarea mi-a cerut, dintr-o dată, să discut cu spiritul lui Ion Dolănescu, pentru a-i afla părerea cu privire la discordia iscată între fiii săi. Având o profundă simpatie faţă de moderatoarea respectivă, am trecut la fapte, fără să mai stau pe gânduri. În mesajul preluat de la spiritul regretatului Ion Dolănescu am remarcat dorinţa puternică de a-i potoli pe cei doi cocoşei ambiţioşi, care se tot împung cu ciocurile, făcându-se de râs în faţa noastră, a tuturor. Cu mult bun simţ, adresându-se în numele celui dispărut dintre noi, spiritul şi-a recunoscut neputinţa de a-i mai ţine în frâu, aşa cum o făcea în timpul vieţii. I-a lăsat să înţe-leagă că mult

disputata lui avere ar fi mult prea mică pentru un război atât de mare.

Reflectând ulterior, luni de zile, la acest mesaj venit dintr-o lume necunoscută nouă, muritorilor de rând, am preluat din neant ideea că de acolo, de unde se află acum, spiritul marelui artist încearcă să le protejeze pe mamele fiilor săi. Pe aceste două doamne Ion Dolănescu le-a iubit puternic, iar copiii dăruiţi de ele i-au fost ca lumina ochilor. Acum, când ochii săi nu mai văd, pe urmaşii săi i-a orbit setea de avere. Trist, foarte trist, mai ales pentru memoria marelui rapsod!

Mesaj de la spiritul lui Ion Dolănescu (7 octombrie 2009)

< sus >

CAZUL IONUŢ LUNG (2006)

Extras din cartea "*Situaţia paranormalilor în societatea românească. Spiritismul, metodă modernă de investigaţie*". Autor: NINA PETRE

MORT PENTRU REFUZUL DE A SE DROGA

IONUŢ LUNG, elev la liceul de Informatică din Braşov, a dispărut pe data de 1 martie 2006, fiind găsit mort într-o pădure de sub Tâmpa. S-a vehiculat ideea sinuciderii sau a unei crime. Ionuţ avea doar 16 ani când, după torturi îndelungate, fusese aruncat de pe creasta Tâmpei. Trupul său purta urmele unor tăieturi simetrice în manieră satanistă. Îi fuseseră extirpate organele genitale şi o bucată de buză. Avea hainele sfâşiate, iar obiectele din ghiozdanul său erau împrăştiate printre pomii din pădure. Părinţii săi au exclus varianta sinuciderii, argumentând că fiul lor era un băiat optimist, foarte bun la învăţătură şi dornic să ajungă un om realizat în viaţă.

Mesaj de la spiritul lui Ionuţ Lung (8 iulie 2006)

Preluare din subconştientul asasinului Vasile, realizată de Nina Petre

„Am participat la capturarea şi uciderea lui Ionuţ Lung. S-a întâmplat pe la începutul lunii martie. Ionuţ a murit după trei zile de la capturare. L-am dus într-o pivniţă la ţară, lângă Braşov. Am urmat şoseaua spre Zizin şi ne-am oprit pe traseu. L-am lovit în cap pe nenorocit, i-am tras şi una peste un ochi ca să-l învăţ minte să n-o mai facă pe nebunul. După trei zile de azil forţat în pivniţă, s-a răcit

de-a binelea. L-am luat cu doi prieteni şi l-am aruncat la poalele Tâmpei, să-l mănânce cui i-a fost foame. S-a păstrat alb ca o mireasă în noaptea nunţii datorită nouă, care l-am îmbălsămat până peste cap cu ce nu i-a plăcut toată viaţa: rachiu şi droguri. Nu regret nimic din ce am făcut."

9 iulie 2006

Mărturii ale părinţilor lui IONUŢ LUNG

IOAN LUNG: „Am cerut Raportul de necropsie de la Poliţie, dar mi-au spus că numai Procuratura îl are. Cred că, de fapt, n-au vrut să mi-l arate. La Laboratorul de Medicină Legală am cerut să mi se dea o copie după Raport, dar nu mi-au primit cererea, pe motiv că sunt doar persoană fizică, iar ei îl pun la dispoziţie numai organelor de cercetare. Am cerut de câteva ori audienţă la Comandantul Adjunct al Poliţiei Judeţene, care m-a amânat de fiecare dată, dându-mi de înţeles să nu mă mai duc. Ca tată îndurerat al unui copil atât de bun, nu mă bagă nimeni în seamă... nu ştiu care sunt concluziile ştiinţifice."

VIORICA LUNG: „Când am raportat la Poliţie lipsa băiatului de acasă, mi s-a spus: «*Fiţi liniştită, că vine el acasă. Nu mai plângeţi, doamnă, a vrut să vă dea o lecţie că l-aţi certat.*» Dar Ionuţ era un om atât de corect şi direct, el nu ştia să „dea lecţii"...!

După ce l-au găsit sâmbătă seara, poliţiştii au fotografiat locul şi nu s-au mai întors, dar eu cred că perimetrul trebuia izolat, să caute probe. Abia miercuri, după înmormântare, ne-am dus noi în zonă şi am mai găsit nişte lucruri, printre care fâşul lui Ionuţ, iar fetele cu care eram mi-au spus că au văzut fire de păr creţ. Ionuţ nu

avea părul creţ! Nici măcar la liceu poliţiştii n-au făcut o anchetă...

Am fost pe Tâmpa până sus, pe stânca unde s-a descoperit ghiozdanul lui Ionuţ, aproape de promenada de lângă „Panoramic”. M-am aşezat pe burtă şi m-am uitat în vale: e stâncă după stâncă, dacă s-ar fi aruncat de acolo, ar fi trebuit să văd urme de sânge, gropi în zăpadă, dar zăpada era netedă, curată... Cadavrul a fost descoperit la poalele Tâmpei, la 50 metri mai sus de Liceul Silvic. Ori, un om care s-ar fi aruncat de sus, s-ar fi făcut zob până jos, lovindu-se de stânci, pomi şi tufişuri, care sunt foarte dese. Dar corpul copilului meu nu avea astfel de zgârieturi...

Acolo sus, pe ultima stâncă, lângă un caiet, am găsit o glugă neagră, care nu era a lui Ionuţ. Îmi pare rău că am lăsat-o acolo, poate că ne-ar fi dat nişte indicii...

Cum spune Ionuţ în mesajul lui, şi eu visam urât, de vreo jumătate de an. Mă gândeam că se va întâmpla ceva rău cu mama mea. Mama visa urât, şi ea, în acea perioadă. Dacă ar şti omul de ce să se ferească...!”

9 iulie 2006

ALTARUL FAMILIEI LUNG

9 iulie 2006

La biroul de studiu al lui Ionuţ a rămas doar un portret îndoliat...

P.S. După un an de la sfârşitul tragic al lui Ionuţ, tatăl său,

Ioan Lung, s-a sinucis, nemaiputând îndura dorul de mult-iubitul său copil. Dumnezeu să odihnească în pace aceste două suflete chinuite!

< *sus* >